

Muhammet Bahadır etin

- Őirler -

Yayın Tarihi:

05.06.2022

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan Őirlerin tüm yayın hakları Şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Őirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, Şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kiŐinin isteği zerine Antoloji.Com tarafından, Şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıŐtır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve Őiir içerikleri ile ilgili anlaŐmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir Őekilde sorumlu ve taraf değildir.

Ana Derler

açtım gözümü baktım, dünyadır
ölümden sızan bir damla, rüyadır

gördüm bir nur çehre, dedim dünya da yaşanır
ana derlermiş adına, cennet ayaklarının altıdır

arz eyledim sineme, alemde yalnızımdır
yoldaş da vermiş üç tane, yanımdadır

besledi beni büyüttü ana, canındanımdır
sevdim anayı fisıldadım kağıda, canımdandır

kessem sılada bileklerimi, benimle kanayandır
kanatmaz dikenleri,gülünün kokusu rayihadır...

Muhammet Bahadır Çetin

Arayış

kaçamadım
yine kapıldım geceye
yüzümde bir düşün gülümseme
göğsümde bir ceset hissizlik
kalbimin gözleri, kanımı yakmaya hevesli

saklanmayı arıyordum oysa
kendimden, günahlarımdan hatta sevaplarımdan
yalnızlığı, ciğerlerimi, ses tellerimi arıyordum
mezara atacağım
yorgun son adımın rehberliğinde

olmak, ağır geliyor fitratıma
anamdan, babamdan, kardeşimden, dostumdan
hatta yârimden bile saklanmayı arıyordum
hiçliğimin ötesinde ben bir
yaratılmamışlık arıyordum

şu kalemimin katli helal midir, bilmem
yazdığımı fetva verecek ilmi arıyordum
ey varlık çivisiyle yokluk kayasından oyduğum
putlarım! konuşun bakalım nafiye
ruhların yangını üzerine kurulu köprüde

Muhammet Bahadır Çetin

Bahis

ne meçhul bir sohbet ukbanın semalarında
güllere ve menekşelere bahsetmek
ya kıskanıp da seni solarlarsa
meleklerle ve şeytanlara bahsetmek
kıskanıp da beni sorarlarsa

ne meçhul bir esaret ihtirazın zindanlarında
arılara ve kelebeklere bahsetmek
ya tanıyıp da seni konarlarsa
dervişlere ve erenlere bahsetmek
tanıyıp da beni kovarlarsa

ne meçhul bir davet kalbin odalarında
kederden ve kasvetten bahsetmek
ya harlayıp da seni yakarlarsa
aşktan ve sevgiden bahsetmek
harlayıp da beni yanarlarsa

Muhammet Bahadır Çetin

Benlik

sonu gelmez muharebelerde
kılıcım değil kalkanım bozgun
sonsuzluk emelinde iskender'im ben

leyla'sı bulunmaz seferlerde
bedenim değil ruhum vurgun
sevda çöllerinde mecnun'um ben

çilesi çekilmez illetlerde
dualarım değil benzim solgun
sabrın döşeklerinde eyyub'um ben

dibi görünmez kadehlerde
heveslerim değil hesabım doygun
düşkünler aleminde hayyam'ım ben

ateşi yakmaz suallerde
küllerim değil idamım yorgun
en-el hakk zikrinde hallac'ım ben

kelamı bilinmez sözlerde
inancım değil kaderim durgun
levh-i mahfuz içinde benliğim ben

Muhammet Bahadır Çetin

Bilmezsin

sen ki;
henüz doğmuş bir bebekten daha masum
bütün doğmuş olanlardan daha güzel, gözlerime
ama sen, bilmezsin

sen ki;
henüz ölmüş bir nemruttan daha zalim
bütün ölmüş olanlardan daha kafir, aşkıma
ama sen, bilmezsin

sen ki;
henüz azad edilmiş bir köleden daha özgür
bütün azad edilmişlerden daha muaf, sözlerime
ama sen, bilmezsin

sen ki;
henüz hapsedilmiş bir yusuftan daha suçlu
bütün hapsedilmişlerden daha asi, ruhuma
ama sen, bilmezsin

sen ki;
benim sen olduğumu
senin ben olduğunu
sen, seni bilmezsin
seni benden bilmeden
sen, bilmezsin

Muhammet Bahadır Çetin

Bir Dosta

bir kıvılcım olup düşmüştün anadolu'nun kavga dolu ocağına
tevhid yakıtın,türklük çiran olmuştu,yezidleri yakan bir ateştin sanki
üzerinde uçan pervanelerin bile başı dönmüştü
çakılmışlardı hudutsuz göklerden yerlere

keş dağı'nda birbirine karıştı asil kanın ve arsız karlar
halbuki bir kar tanesi olup mekke'ye düşmek istedin sen
acı ağıtlar yükseldi altaylar'dan,semayı parçalayan
ruhumuzu söktüler bizden,tırnaklarımız avuçlarımızda çakılı kaldılar

baharımız hazan oldu,durmasın nevrüz olsun
eritem bu soysuz çağın demirini ergenekon misali
yürüyelim,yürüyelim sonsuzluğun sahibine
buluşalım o çeşme başında ibn-i erkam'ın evinden çıkanlar gibi...

Muhammet Bahadır Çetin

Bitmeyen Savaş

bakın!
yine o gecelerden biri
savaşa hazırlanıyorum
gizlediğim suretimi sergilediğim
aynaları izliyorum
artık benim olmayan tırnaklarla
ruhumun güle benzer tarafını
nefsimden sıyrıyorum

bakın!
yine o savaşlardan biri
cehennemin en dip benzetmelerinin
bir adım ötesinde bekliyorum
namını çalmışım, bana bakıyor
düşmüşlüklerin en şiddetli zehrinin
kendi damarlarında kaynadığını zann ediyor
ona karşı onun gibi çarpışıyorum
ayaklarımın altına alıyorum hannası
geldiği yolun izlerini
küçümseyerek izliyorum

bakın!
yine o zaferlerden biri
gözlerindeki hayranlık ve dehşetle
geldiği çukura kaçıyor
geri dönecek, biliyorum
fakat antlaşma için değil
intikam için dönecek, biliyorum

Muhammet Bahadır Çetin

Bizden Midir

ekmeden hiç dipsiz acı
dolar mı gözlerime kanlı yaşı
bil ki bu derdim kalbimin tacı
tacı atıp da giden bizden midir

ağlar şu kalbim bilmez susmak
mümkün müdür dermanımı bulmak
iki dünya arasında sıkışıp kalmak
isyan edip de giden bizden midir

akarken gözlerimden oluk oluk kanlar
kana kana içtiğim derdim bana yâr
evrenmişim her yerim gamsız ağyâr
dertlenmeyip de giden bizden midir

Muhammet Bahadır etin

Çerkes Kızı ve Bayram Ağa

ben de bir zamanlar mutluydum
bayram ağa'nın eski radyosundan
kıbrıs kanallarını dinler
yıldızların denizden ayrıldığı çizgiyi izleyerek
uykuya dalardım
çam ağacının dalları altında

korkardım koca alemden
sonu tanrıya varan evrenin
haşmeti titretirdi kirpiklerimi
bilmezdim anlamını
yolun karşısındaki mezarlığın

başımı güvenle yasladığım
çizgileri yaşanmışlıklarla kutsanmış
güneş saçlı, elleri kınalı
bir çerkes kızının kucağında
uykuya dalardım

gecelere karıştılar sonra
bu sefer onlardı uykuya dalan
çerkes kızı ve bayram ağa
toprağı öpen dizlerimin
bir karış altında

sabahı bekliyorum
uyanırlar belki diye
radyodan sesler gelmeye devam ediyor
yıldızlar denize karışmaya başlıyor
ve ben hâlâ bekliyorum
artık ağlamaya başlıyorum.

Muhammet Bahadır Çetin

Çıkmaz

kaybetmeyi kaybetmek var sananlar
kazanacak bir şeyi olmayan sıkışmışlar anlar

ne körler bilir bu çıkmazı ne sağırlar
allah ile insanlar arasında sıkışanlar, anlar

ararsın maddenin ardında o'na açılacak kapılar
bilen var mı nerede kilitleri açacak anahtarlar?

gözyaşı dökemez aşılmaz dağları aşamayanlar
sulayamaz kurumuş ruhlarını kalbinden akan kanlar...

Muhammet Bahadır Çetin

Derman

yağmurlar paklar, mürekkebi acı olan kalemimi
dua doldurur, derdi göçükler olan yüreğimi

yıldızlar anlar, sonu makber olan ruhumu
yeis kırar, menzili sen olan kolumu

bulutlar ağlar, damlası kan olan gözümü
karanlık yüzler, nuru hakikat olan çehremi

volkanlar eritir, inadı demir olan nefsimi
memat bitirir, tabanı diken olan yolumu.

Muhammet Bahadır Çetin

Dilek

sen; kayıp giden her yıldızda
artık tutmadığım yegâne dilek
sen; zehir topraklı bahçemde
yeşeren tek efsunlu çiçek

sen; intiharlardan düşerken
son yaş damlamın tutunduğu tebessümü
sen; yaşamaktan kaçarken
son adımın atıldığı varlığın tecessümü

kim bilir kendimizi öldürdüğümüz
gecelerimiz hangi günlerin içinde yaşıyor
kim bilir ellerimizle soldurduğumuz
güzlerimiz hangi baharlarda çiçek açıyor

eskimez bir fotoğraf koymak dilerim bir şiire
gözlerime bakarak gülümsediğin
mutlu bir masal koymak dilerim bir şiire
düşlerime bakarak söylediğin

tüm renklerin ve seslerin yaratılışına
secdelerle şükretmek dilerim
sevmekten öte şükürlerim olsun dilerim
ben iki hayatta yalnız seni
yalnız seni dilerim

Muhammet Bahadır Çetin

Dip

ađlara takılmıř řu yalan sűrűleri içinde
yorgun bir misafirim, gű yolu űzerinde

basit bir yeme tav olmuşum, iğneler enemde
gűzleri kanlanıp dağılmış bir balığım, denizde

kűr bir bıçak temizleyecek, cűrműmű akıtacak teknelerde
satılabilir miyim bu pazarın, tehafűt dolu istiflerinde

sahibim alsın, yakmasın etimi bu yalancı cehennemde
beyaz bir torbayla gűműp canlandırırsın, hakiki cennetinde

artık nefes alamam, bu cam hűcrelerde
sonsuz yaşama can suyum, ab-ı hayat ararım galsamelerde

derinin kum batakları yakalasıñ, sonsuz kasvetlerimde
mercanlar űzeri, mezartařım zincirli kederlerimde

dűřűncelerim kayalıklara çarpmıř, paramparça, huysuz gelgitlerde
duygularım karaya vurmuş, bitap, vahşi harelerde

tuzlu sularda kurumuş, kelim bulunmaz gayrı dilimde
ummanlar műrekkep olsa da, kalmadı derman kalemimde

Muhammet Bahadır etin

Drama

zannımca elest'ten beri hayli değişmişim
materyalist bir simülasyonda tek yol inanmak derim

maskenin ardındaki nefreti tebessümlere değişmişim
tırnaklarımla kazısam da soyulmuyor derim

zannımca 63'lük haddi 22'de geçmişim
işlediğiniz suçlara susarak beşer hakkın yerim

günahlarımı taşımaz terazide kuru geçmişim
yaşlarımı da koysam neresidir ukbâdaki yerim

Muhammet Bahadır Çetin

Gitmek İsterim

varlık
ki bir içimlik vaftiz suyu
imtiyazsız bir perşembenin tan atımında
tepedeki güneşin ıssızlığı altında
girdabında boğulup gitmek isterim

yokluk
ki bir lahitlik firavun çukuru
umduğum o dehşetli afet anında
müjdeyle gelen meleğin soluğunda
sûrun sesine karışıp gitmek isterim

hayat
ki bir nefeslik mühlet afyonu
ademin dişlerinin geçtiği anda
bu günahkar elma ağacının altında
tevvâb olana ulaşip gitmek isterim

ölüm
ki bir düzelik ecel nüfuzu
koyaladığım meleğe dokunduğumda
tebessümler serpen ana kucağında
rüyalarımın dalıp gitmek isterim

Muhammet Bahadır Çetin

Gördün Mü

en akîl tebessümde
ve delirmiş çığlıklar arasında
mekikler dokuyan bir günahkârı
sen hiç beni gördün mü

can suyu gözlerinde
ve safa ile merve arasında
koşup duran hacet'i
sen hiç seni gördün mü

akıp giden zaman nehrinde
ve ruhunla ruhum arasında
bentleri yıkan gözyaşlarını
sen hiç bizi gördün mü

beni söndürecek suları
seni yansıtacak aynaları
bizi ayıracak yolları
sen hiç acizleri gördün mü

aşk dedikleri, utandı varlığından
kalbimden taşan karşısında toyluğundan
benliğimden süzülen meyra ışığından
sen hiç benden seni gördün mü

Muhammet Bahadır Çetin

İkrar

yetmişinci yaşında ararım yedinci ayımı kefil
şimal ashabına yaklaşıyorum, halim fitratı üzere gafil

her hamlesinde sadrım saplanır fedainin kör mızrağına
kan değil, gözlerimin demi süzülür toprağa
dügümlenmiş kırk vahşi'nin cürmü parmaklarıma
değer mi bir zerre af avuç dolusu ızdıraba

hannasla yüzleşene dek sanarım benim adene serdar
taşlaşmış güle döner, olurum bahçelerine ağyar

her feryadında ismin saplanır kölenin kurumuş gırtlığına
ciğer değil, gönlümün arzı yayılır ukbaya
dügümlenmiş kırk bir bilal'in sedası kulaklarıma
değer mi bir zerre nâr avuç dolusu hicâba

kabuslarımdadır nasibim, cehennemim yedinci katında uyku
tekzip et, bahşet bu harrasa bir nebze hiss-i kable'l-vuku

Muhammet Bahadır Çetin

İltica

Elma yanaklarını her gördüğümde
Efsunlu ağaçları kible edindir,
Emir dinlemez, ganimete koşarım
Kovulmuşu uyan Adem misali

Katrelerini her sezdiğimde
Dümenimi kirpiklerine çevirir,
Kendi çöllerimden ummanlarına akarım
Yafes'i kurtarmaya çalışan Nuh misali

Efkarını her açtığımda
Sinemi çıra eyler,
Dualarımı donanıp ruhumu tutuştururum
Ateşlerde parlayan İbrahim misali

Sesini her duyduğumda
Hürriyetimi senden korur,
Kulaklarımı sessizliğe bağlarım
Zindanlarda saklanan Yusuf misali

Gözlerini her anımsadığımda
Saray kapılarımı kapatır,
Tanrı sanatını mahlukata fısıldarım
Karıncalarla dertleşen Süleyman misali

Hasretini her çektiğimde
Gelişini ufuklarda arar,
Bileklerimi değil; gönlümü kanatırım
Çarmıhlara gerilen İsa misali

Muhammet Bahadır Çetin

İnsaf

yorgunum
bileklerimden çarmıha geren de sen
çivileri söküp indiren de

yığılmışım, bütün alemin önünde
ateş gibi gözlerin olsun
karanlıklara boğulmadan son gördüğüm
kan kaybından uyuyakaldığım
en leziz rüyadır
uyanmak istemediğim

yaralıyım
kalbime bu gümüş kurşunu atan da sen
sargılarla boğup patlatan da

serilmişim, ruhunun tezgâhında
buz gibi neşterin olsun
kibrimi aldırmadan son değdiğim
dağılmış etlerimden yeniden dikildiğim
en sıkı düğümlerdir
sökülmek istemediğim

yaralı ve yorgunum
dirildiğim günden ölümüne gidemeyecek kadar
yaralı ve

Muhammet Bahadır Çetin

Kayıp

tam kuyudan çıktım derken
aldanmışım
ipin değil, bir çayanmış uzanan
ciğerimde ortada kalmışlığın iniltileri
ve damarlarımda bir ceninin güçsüzlüğü
yürüyorum yılgın bir ormanda
bileklerimi iğen dikenlere aldirmeden
kayalar çatlıyor, güller soluyor
gözlerime bakınca
ve o ağacı görüyorum
ne kadar yalnız ve asil!
düğümünü boğazımdan attım
şüphesiz hadsizce
umutlarımı bağladığım dilek ağacına
hızır geldi
çağırmamıştım halbuki
köklerinden tuttu, salladı ağacı
düştü, parçalandı kemiklerim
yürümeye devam ettim
buldum ansızın kendimi avlunda
boğazım, patladı ciğerlerim
yine de açılmadı o kapı
çöktüm
dizlerimin üzerine
kanlı bir gözyaşı ıslattı toprağı
ayak sesleri yaklaşıyor içeriden
ve ben, bekliyorum
titriyorum.

Muhammet Bahadır Çetin

Kefaret

kefene sığdıramadığım sevginin sahibi ben
ve mezarlıkta kovaladığım adımların sahibi sen

son bakış ki demir ipliklere bağlanmış bir kör tırpan
ziyanım parçalanır mermer zindanlarında pinhan

iki ruhsar arası gölgendir oysa alemi döndüren
sûra eştir cümle yürüyenleri gömecek giryen

son sözümüdür ismin mezar taşıma kazıdığım
nihayete uyanmamak için tahtaları toprağa mıhladığım

yine sûra eştir yatanları diriltecek gülümsemen
alacak kalmadı artık ciğerde saklanan nefesten

ve ölmüşsem sen tarafından yaşanmadan
bir günahdır ömür köşe bucağ kaçtığım
değilse bir sevaptır gözümü kırpmadan
cenneti redde vurup cehenneme attığım

Muhammet Bahadır Çetin

Koca ınara

hüzünle mayalanırken gecelerim
unutulmuş bir çay ve dertlerim

ıslatır kağıdı kalemi gözlerim
yazamadığım kağıda,çoktur muhriplerim

yalnız dağların ortasında,dallarından biriyim
kan ağlar,batar sırtıma ciğerlerim

derman olur mu gölgen,biter mi acılar
sabah olur mu,söker mi şafaklar

selam dursun kalbine ay ve yıldızlar
uğurlanır yaprakların arasından,masivaya dualar

demesem de sevdiğimi,bilir ınarlar
gözler söyler hissettiğimi,anlar babalar...

Muhammet Bahadır etin

Meçhul

kirpiklerim titriyor huzmelerin rotasında
güneş mi gözlerimi alan, yıldız mı?

nefretlerim yanıyor kışların ortasında
kül mü üzerime yığılan, kar mı?

cevaplarım çarpışıyor hannâsların karşımda
zihin mi toprağa düşen, iman mı?

cismim çağrılıyor huzurların marşında
ezan mı ödümü koparan, sela mı?

defterim kanlanıyor 'tek' olanın arşında
silinen mi sayfaları aklayan, yazılan mı?

Muhammet Bahadır Çetin

Memalik

dalganın son demi sarıldı
bir buse kondurdu sahildeki taşa
dökülürken tuzlu sular taşın gözlerinden
içerlemişti

ama dalganın umrunda mıydı taş
kırmaktı bazen onun amacı
koca koca kayaları bile parçalıyordu zamanla
öfkeliydi

köpükler vardı bir de birbirlerinin üstüne binen
alçak birer insan gibilerdi
kıyıya önce ulaşmak için söndürüyorlardı birbirlerini
hırslılardı

okyanus ise gülüyordu olanlara
yüce ve heybetliydi ama
biliyordu gören, duyan ve kuşatan Bir'e kul olduğunu
acizdi...

Muhammet Bahadır Çetin

Menzil

melekleri küle çevirmiş bakışın nârlarını
harların hevesinden çalıp yakmaya geldim

şirk ummanında boğulmuş cehlin sözlerini
gözlerin görkeminden deyip yıkmaya geldim

aden bahçesinden gıpta çekmiş gülün hallarını
dalların sancısından tutup sunmaya geldim

hasretinden duvarlara ağlamış çocuğun yaşlarını
taşların esrarından çekip sanmaya geldim

kalbimin sevr'ine yalnızlanmış çılglığımın kimlerini
mim'lerin büklümünden boğup duymaya geldim

avuçlarım gökyüzüne çevirmiş duamın kanlarını
canların intiharından içip doymaya geldim

Muhammet Bahadır Çetin

Mezalim Divanı

uçurtmaları değil gökyüzünün gezdirdiği
sam amcanın uçakları, bomba kusan
yanan vatanına elleri
zorla bastırılan
yalvarırken küçük dili
titreyip kızaran
bakar çocuğun gözleri
aleme son bir an
hangi gassal arındırdı bu günahsız bedeni
toprağa düşen her damla kanıyla paklanan

itirafın değil riyanın kible edildiği
dessas iblisin nifakları, niyet alınan
dilin tekbir çektiği
kolları servete savrulan
ve celle'nin fikredildiği
o namazda rüku olmayan
fail boyunların incindiği
günahsız selamlayan
hangi boğaz düğümlendi istenmediğinde helalliği
göğe yükselen ana feryadında zalimler var yutkunan

Muhammet Bahadır Çetin

Müptelâ

getir kadehi ey sâkî uyuşsun zihnim
içmeyelim ama sarhoş olalım

kapatma kapıları buyursun yârim
ardında kadehleri kıralım

çek dumanı içine yansın ciğerim
sallanan alazın hâline acıyalım

gizle şerrini tinimde sakınsın kederim
gel ihtirazları uçurumlardan bırakalım

katla bulutları doğsun çehresinde ay gibi ümitlerim
izleyip Rabb'e hayran olalım...

Muhammet Bahadır Çetin

Ne Olur

ey sen!
avcunu avcuma kapadığında
yanan kağıtları söndüren
ne olur kağıtlarımı harlama

ey sen!
kalbimin aç kuşlarının ekmeğini
kalbinden bağışlayan
ne olur kuşlarımı aç bırakma

ey sen!
bahçemdeki tek gülün dallarını
ellerini kanatsa da yaralayan
ne olur ellerini kanatma

oysa ben
koluna konduğumda kanatlarını
koparıp gelmiş bir yalnız kuzgun
ne olur kilitsiz kafeslere koyma

oysa ben
kalbimden aklıma hicrete yeltenen
sevda yumrusunu boğan
ne olur gecelere muhacir kılma

oysa ben
cehennem kapılarını mühürleyip
sevgilinin huzuruna gelen
ne olur gözyaşımla mühürleri kırma

ne olur
seni senle götürme
beni bana döndürme
ne olur seni ve beni andırma

olur
ikimizden hayat yolunda yoldaş
mahşerde el ele iki güzel arkadaş

Muhammet Bahadır Çetin

Orta Doğu Yanarken

bir bomba sesiyle uyandı çocuk bu sabah
alışıyordu toz dumana gün doğarken

hayat ile ölüm arasındakiki çizgiyi değil
ufuk çizgisini görmeliydi tan ağarırken

ağlamıyordu artık kabullenmişti kanlı gözleri
yuvasının bir mezar taşı olmasını beklerken

gözyaşlarını içerek doyuyordu Sam Amcalar
masum çocuklar kızıl pınarlar akıtırken

titriyordu her gece sonsuz yalnızlığında
seyrediyordu dünya, Orta Doğu yanarken...

Muhammet Bahadır etin

Öz İsyân

çangan'da saray basan 40 çeriler
ötügen'de turan kuran tanhu mete'ler
aral'da destanlar işleyen korkut dede'ler
düşer aklıma, utanırım

bedr'de kılıç savuran pîr ali'ler
medine'de ezan haykıran yanık bilal'ler
taif'te taşlarla kanayan kutlu peygamber
düşer aklıma, utanırım

türkistan'da hüviyet veren hoca yesevi'ler
keşmir'de cihat eden timur-i leng'ler
sina'da atlar koşturan yavuz selim'ler
düşer aklıma, utanırım

geğen'de mitralyöze koşan ismail enver'ler
ege'de hasım boğan mustafa kemal'ler
tacettin'de duvarları kazıyan mehmet akif'ler
düşer aklıma, utanırım

gülhane'de önlük eskiten doktor behçet'ler
çiçekdağı'nda teli ağlatan baba neşet'ler
izmir'de cehennemler için arslan fethi'ler
düşer aklıma, utanırım

sağırcasına saz - söz işitmeyenler
akılsızcasına ilim - irfan bellemeyenler
hatırsızcasına cet - ecdat sövenler
düşer aklıma, utanırım.

Muhammet Bahadır Çetin

Sanki

sivri günahlarımla kazılmış rüyalarda
sevaplarımı çaldırdım
yorgun tövbelerimi çakıp
tabutumu sıkamadım
boşluğa saldığım çığlıklarla
adını çağırıp hududumu yardım
fitratım sanki hâlâ canda

serin uykularım tutuşmuş uyanışlarda
gözlerimi kaldırdım
kırık aynama bakıp
yüzümü yıkamadım
avcuma aldığım sularla
varlığını haykırıp yangına çaldım
ellerim sanki sana duada

gözyaşlarımla hatları dağılmış sayfalarda
kalemimi daldırdım
boğazımın düğümüne takıp
yüreğimi tıkamadım
azaba daldığım parmaklarla
natile anlatıp bildiğini saydım
şahdamarımdan sanki daha yakında

Muhammet Bahadır Çetin

Sargı

giryeleri donar göklerin, derdime ağlarken
karlar altında kalmış serseri adımlar
gözlerim gözlerinden köşe bucak kaçarken
ab-ı hayatı değil ruhum ruhunu arar

zalim yeislerimin pusularına, yaralarım la tutulurken
acıyla dövölmüş kılıçlar boğazımı kucaklar
sesindeki cefa yamalı kalkanıma çarparken
titrer lâl olur kalbim celladına ağlar

solmuş ümitlerim parçalar tenimi, dirilirken
cehennem lavı olur gamlarım sineme dolar
düşersin aklıma cismim köprüde yalpalarken
kessen de iplerini o ince köprünün; düşmem! sevgim tutar ipleri boğazıma dolar...

Muhammet Bahadır Çetin

Seni Sorarım

seni sorarım yıldızların görkemine
ağlarken sönmüş her huzmesine
yaratılmışın en cisimsiz köşelerine
şark ile garbın gurbetine, seni sorarım

seni sorarım yavruların miladına
elest'in şahidi yalansız ruhuna
arşın en karanlık kuytularına
tanrı ile kulun sırrına, seni sorarım

seni sorarım adem'in tövbesine
oğullarının en masum esaretine
hâvva'yı tartmış terazinin kefesine
cennet ile dünyanın eşğine, seni sorarım

seni sorarım sensiz kabrin azabına
cemâlinin insafı günahımın yokluğuna
temaşa yığını sevabımın varlığına
münker ile nekir'in yazısına, seni sorarım

Muhammet Bahadır Çetin

Sensin

aşk deryalarımın incisi sensin
ya balıklarla adını zikreder dilim
ya zehirli sözlerimi boğazıma tıkar
en diplerde ciğerime nefesim sensin

bakışimdaki yorgunluğun hayali sensin
ya çocukça güne güler gözlerim
ya geceden kara kanlar saçar
virane dünyaya körlüğüm sensin

gerçeklik zindanından azadım sensin
ya rüyalarda çiçeklerle koşar zihnim
ya hicran kırbaçlarını ruhuma çalar
semadan kuyuya uzanan el sensin

zaman illetinde deva'm sensin
ya saniyelerden oyuncak yapar ellerim
ya yelkovanları boğazıma saplar
sonsuzluk içinde miladım sensin

Muhammet Bahadır Çetin

Sorular

ilişmeyin insanlara,bırakın
buluşsun ak alınlar secde ile

ilişmeyin insanlara,bırakın
çarpışsın inci dişler dudaklar ile

ilişmeyin insanlara,bırakın
gizlensin sırma saçlar örtüsü ile

ilişmeyin insanlara,bırakın
dölsün ciğerin karası şarap ile

ilişmeyin insanlara,bırakın
haykırsın kutsî inancını ruhu ile

ilişmeyin insanlara,bırakın değişmeyin
kulların sorularını Rabb'in soruları ile...

Muhammet Bahadır Çetin

Sömürge

andını içti, imtihana saliveriliyor gök katından
şaşkın bir telaşla dost ediniyor uşaklarını saptırıcının

uğursuz eller süzülüyor ateşten gömleğinin yakalarından
ferah dikişlerini özenle işlediği, kovulmuş olanın

zırhını aldılar elinden, medet umuyor acı kılıcından
dünkü cenin, zalimce saldırıyor mevzilerine kainatın

ölümünü içerken küskün serzenişler duyuyor kıydığı canlardan
hayıflarını görüyor kırık aynalardaki kahramanların

rastgele darbeler iniyor ebedi mülküne kör kazmasından
eşeledikçe dikenler fıskırıyor içinden toprağın
günahların dumanı sıyrılıyor kemiklerinin arasından
uyanıyor, arşa yükseliyor çığlıkları gecede kabre batırılanın.

Muhammet Bahadır Çetin

Tekerrür

izleyeceksin beni
bir cesedin üstüne toprak atarken
ve gözlerin
gözlerime değdiğinde
aşağıda yatanı seninle ölçtüğümü,
ne kadar naçiz kaldığını
göreceksin
cennetin sularını içmeyip
kıymetsizliğinin ateşini
söndürmeye çabalasa bile
kavrulacak o ruh
göreceksin

göreceksin
kalbi temiz melekler bile kıskanacak
"vah" diyen sesini duyduğumda
dönüp sana verdiğim bakışımı
göreceksin

izleyeceksin beni -belki-
cesedimin üstüne matemini dökerken
ve kalbin
kalbime değdiğinde
ruhumun sende kalanını da götürdüğümü,
ne kadar insafli olduğumu
anlayacaksın
suretinin gizemli bahçelerini sulamayıp
hayatın ölüme akışını
durdurmaya çabalasan bile
süzülecek bu ruh
anlayacaksın

anlayacaksın
gökten beyaz atlar inecek
"dur" diyen parmaklarım çırpındığında
sevdami yanımda götürmemi
anlayacaksın

hatırlayacaksın
yine melekler ordusu emir alacak
"sen" diyen benliğim arşa yükseldiğinde
elest'te ruhlarımızın tanışmasını
hatırlayacaksın

Muhammet Bahadır Çetin

Temaşa Azabı

fırtınalı bir gün ve vakitlerden kerahat.
uyanır uyanmaz seni arıyorum duvarlarda
gerçeklik, etrafımdan yıldızlar gibi
kayıp giderken dönüp bakamıyorum
cinlerin kucagında daldığım uykular bile
unutturamıyor bana o gözleri
beyin zarımı çırpındıran şarkılardan ve
havanın dessaslığıyla gelen ezandan
kaçabildiğim an kağıtlara koşuyorum
ansızın ve yersiz gözyaşları geliyor mesela
bir şairin değil, içimdeki çocuğun gözyaşları
toyluğuna rağmen aşk diyarına
sultan olan bir çocuğun gözyaşları

sen ise yanmış güllerin küllerinde uyursun.
ey kâdir sıfatının, imanın ruha çakıldığı
çivide teşhir edilmesi için yaratılmış kişi
yaprakların arasından yıldızlarla çizilmiş
o ustanın en zarif eseridir yüzün
keşke "bak!" diyebilsem ey bütün çiçekleri
kışkandırmak için yaratılmış kişi
rüyalarımı sana da gösterebilsem
dördüncü boyutunda alemin
şarkı söyleyen meleklerin seslerini duyurabilsem
seni uyandırmasınlar diye kelebeklere
sessizce uçmayı öğretebilsem
ve kanatlarından doğan
bu fırtınaya karşı keşke
ben de uçabilsem

Muhammet Bahadır Çetin

Türk Derler Soyuma

yiğit Kürşad'ın kini ile
atam Mete'nin öğüdü ile
hânım Attila'nın gazabı ile
Türk derler soyuma,geldim

beyim Osman'ın rüyası ile
dertli Yunus'un aşkı ile
hoca Yesevî'nin duası ile
Türk derler soyuma,gördüm

nenem Hatun'un emeği ile
gazi Paşa'nın mirası ile
aslanım Ömer'in şehadeti ile
Türk derler soyuma,kaldım

kızıl elma'm elimde
çatlasın atlar,sen gidelim de
birliğim Türkistan emelimde
Türk derler soyuma,dirildim!

Muhammet Bahadır Çetin

Ur

bir toz zerresi kadarken alemde
acziyetinin farkında, olmuyor insanoğlu
ağır ve heybetli, bazen de aniden ve sinsice
gelen ölümün hatırlattıkları ağır geliyor.

kayarken gecelerce yıldızlar semada
dokunmadığın kalpler, sönüyor insanoğlu
kadre dolu isyanlarını haykıramadığın gecelerce
gelen ölümün hatırlattıkları ağır geliyor.

basıp geçtiğin taşlar ayaklarının altında
sırası gelince mezartaşın, oluyor insanoğlu
kabirde lâl olup sustuğun sorgularca
gelen ölümün hatırlattıkları ağır geliyor

bedenin o ince köprünün üzerinde
geçemedin dünyadaki imtihanı, düşüyor insanoğlu
eliinden tutar mı yaradan süzülürken boşluklarca
ölüm geldi, getirdikleri çok ağır geliyor.

Muhammet Bahadır Çetin

Yakar Su

seherin her harlamasında ayın doğup
güneşin batması gibi ateşinde pervane oldum
çaktığım her kibritin kirpiklerime vurup
gözlerimi dağlaması gibi

tanın her girdabında güneşin doğup
ayın batması gibi inci katrelerinde boğuldum
okuduğum her kelimde enfal'in sel olup
göğsümde ağlaması gibi

batmakta olan her gemide idamımı umup
civadrada ürganların urganları bağlaması gibi

Muhammet Bahadır Çetin

Yalan Konağı

nereyedir bu koşman, aciliyetin
bâki mi sandın yalan konağında yerin

ezan ile sela arası kadar iken mihman hâlin
ab-ı hayat içmişçesine giderken ardından arzî emellerin

var mı bu konaktan götürebildiğin
belki levh-i mahvuzdaki ecelin

bakarsın bomboş, tabuttan sarkarken elin
o bile bırakmış seni Melek-ül Mevt'in...

Muhammet Bahadır Çetin

Yine

yine bir güvercin yuvasını dağıtmış rüzgar
güzelliği sebep yaprağı kıvırmaya giderken

yine secdeye sığmamış kara bir alın
günahlarına bir buse beklerken

yine çukura düşmüş bir çocuk mezartaşlarına takılıp
bir gece cenazesinde kayıpları ararken

yine cennetten kovulmuş bir adem
bir elma tohumunu affın sınırına saklarken

yine göklerden yerlere çakılmış melekler
yazılanları göklere çıkarmaya çabalarken

yine satırbaşından intihar etmiş bir elif
beyazlarda kalemin yetmediğine tutuşurken

yine boğulmuş gökyüzünde dolaşan bir şarkı
ayın suretinde sessizliği kovalarken

ve yine yalnız kalan gecenin baygın ışığından geriye
yine bir avuç iyi ki
yine bir avuç keşke
yine bir avuç bir avuç

Muhammet Bahadır Çetin

Zarar

açtığın gönül yarasında
o ızdıraplı hekim şifasında
ne olur, dermanımı bilsen
ellerimle kalbimi yarardım

ne zaman teşhise gelsen
yaralarımı tenhada sarardım

gizemli gözlerin karasında
o gaddar yargı masasında
ne olur, suçumu bilsen
hakim tokmağında karardım

ne zaman teftişe gelsen
gözlerinden uzakta firardım

kelamlarım rüyalarımda
sabah güneşi selamlarında
ne olur, çıkıp çığlıklarımı dilsen
fiil defterinde kalemi kırardım

Muhammet Bahadır Çetin

Ze

gözlerindir gördüğüm, gözlerimi her kapadığımda
keskin bir lotus yaprağı gibi bakıyor, derin hışımda

aşk şarkılarına anlam kazandıran sen, ruhumda
vurulurken aşkın kırbağı, bırakır yaralarımı kanda

güller kıskanır sen gülerken, bulutlar ise ağladığında
yalnızlığın asaleti dans eder, gamzeli yanaklarında

kuşlar süzülür sen dalınca gökyüzüne, boşluklarda
kalbim görür kalbin her yandığında, dualarım yükselir

semalarda...

Muhammet Bahadır Çetin